

DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
CARAS-SEVERIN
BIROUL SOLUTIONARE CONTESTATII

DECIZIA NR. 13

I. Prin contestatia formulată **SC X**, se referă la TVA, dobânzile de întârziere aferente si penalitățile, invocând în sustinerea cauzei următoarele motive:

Taxa pe valoarea adăugată este cea aferentă “părții din rebutul care se returnează si ajunge la Otelăria Electrică ca materie primă (fier vechi) pentru obtinerea produsului finit”, aceasta poate fi “considerată ca orice altă aprovizionare de materie primă care concură la obtinerea produselor finite”.

Societatea consideră ca o cheltuială nedeductibilă doar diferenta dintre valoarea fierului vechi, stabilită “luând în calcul pretul de aprovizionare a fierului vechi din luna respectivă”, si total factură cu rebuturile returnate.

Desi nu a fost stornată taxa pe valoarea adăugată colectată, conform prevederilor art.138, lit.b) din Legea nr.571/2003, societatea consideră că deducerea TVA pentru rebuturile returnate si luate ca materie primă, nu este dublă întrucât produsul finit obtinut din această materia primă colectează la rândul său TVA în momentul facturării.

Ca dovadă a TVA contestată, societatea anexează facturile fiscale emise de **SC Y** cu contravaloarea rebuturilor returnate si acceptate de **SC X** din lunile iunie, iulie si august 2004.

II. Prin Decizia nr...., organele de inspectie din cadrul Directiei de Control Fiscal Caras-Severin au stabilit următoarele:

- Conform deconturilor de TVA depuse de societate pentru perioada verificată 01.06.2004 - 30.09.2004, acestea înregistrează sume negative de TVA. Taxa pe valoarea adăugată negativă provenind din achizițiile de fier vechi necesare productiei de otel si din exportul de profile laminate.

- Diferenta de TVA reprezentând TVA aferentă refuzurilor cantitative si calitative este înregistrată în mod eronat de către societate în evidenta contabilă, întrucât clientul întocmeste facturi către **SC X** mentionând valoarea acestor rebuturi fără TVA. La primirea facturilor societatea le înregistrează în jurnalul de cumpărări efectuând înregistrările contabile prin care acceptă refuzul ca fiind

cheltuială nedeductibilă doar pentru o parte din contravaloarea acestor rebuturi, iar o altă parte o înregistrează ca și sume în curs de clarificare, fără a avea o motivație pentru această înregistrare, deducând TVA aferentă acestor rebuturi.

- Deducerea TVA în acest mod contravine TITLULUI VI, art.138, lit.b) din Legea nr.571/2003 "Baza de impozitare a taxei pe valoare adăugată se ajustează...b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea sau pretul bunurilor livrate sau a serviciilor prestate", precum și TITLULUI II, art.21, alin.4, lit.c) din aceeași lege, sunt cheltuieli nedeductibile: " cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau activelor corporale constatate lipsă în gestiune...precum și taxa pe valoarea adăugată..."

- Pentru această diferență de TVA au calculat dobânzi de întârziere și penalități.

III. Având în vedere constatările organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei și în concordanță cu prevederile legale în vigoare, se rețin următoarele:

În fapt, pentru refuzurile cantitative și calitative beneficiarul SC Y întocmește facturi către **SC X**, în care se menționează rebuturile, specificându-se cantitatea, valoarea fără TVA și TVA aferentă.

SC X acceptă aceste refuzuri, înregistrându-le în evidențele contabile. O parte din valoarea acestora sunt înregistrate ca o cheltuială nedeductibilă iar o altă parte sunt înregistrate ca sume în curs de clarificare, fără a avea o motivație pentru acestea din urmă. De menționat este faptul că pentru aceste rebuturi se deduce TVA aferentă.

În drept, în conformitate cu prevederile Titlului VI, Cap.VII, art.138 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

" Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată se ajustează în următoarele situații:

b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea sau prețurile bunurilor livrate sau a serviciilor prestate".

De asemenea, conform prevederilor Titlului II, art.21, alin.(4), lit.c) din aceeași lege: "*Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:*

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor Titlului VI".

În situația dată, societatea trebuia să respecte prevederile art.160, alin (2), din aceeași Lege nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu toate modificările și completările ulterioare,

“Corectarea informațiilor înscrise în facturi fiscale sau alte documente legal aprobate se va efectua astfel:

(2) În situațiile prevăzute la art.138, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se diminuează sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului.”

Respectând prevederile de mai sus, taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă facturilor inițiale, s-ar fi diminuat cu taxa pe valoarea adăugată colectată cu semnul minus înscrisă în factura fiscală de corectare a informațiilor înscrise în factura inițială de livrare.

În conformitate cu prevederile art.108, 109 și art.114 din OG nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, pentru TVA contestată, societatea datorează dobânzi de întârziere și penalități, aferente diferenței de TVA contestată.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în baza prevederilor art.179 și a art.185(1) din OG nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea contestației formulate de **SC X**